

Sygn. akt III RC 400/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Kallaus

Ławnicy:-----

Protokolant:sekr. sądowy Ewelina Marszał

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 r. w Rzeszowie

sprawy

z powództwa I. P. (1)

przeciwko E. P. (1)

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. u s t a l a rozdzielność majątkową pomiędzy powódką I. P. (1) i pozwanym E. P. (1) w miejsce wspólności majątkowej wynikającej z zawarcia przez strony w dniu 02.10.1982r. związku małżeńskiego przed kierownikiem USC w K. (nr aktu małżeństwa 53/82) – z dniem 23.07.2015r.,

II. w pozostałej części powództwo o d d a l a,

III. z n o s i wzajemnie koszty procesu pomiędzy stronami.

III RC 400/15

UZASADNIENIE

wyroku z dn. 12.10.2015r.

Powódka I. P. (2) wniosła do tut. Sądu 23.07.2015 r. pozew o ustalenie rozdzielności małżeńskiej z datą wsteczną, kierując swoje żądanie przeciwko pozwanemu E. P. (1), podnosząc, że pozwany nadużywa alkoholu, nie przyczynia się do tworzenia wspólnego majątku, a wręcz przeciwnie powoduje jego uszczuplenie, gdyż powódka jest zmuszona do opłacania należności związanych z umieszczeniem małżonka w izbie wytrzeźwień. Podkreślono, że strony mieszkają razem, ale ze względu na alkoholizm pozwanego, pozostają w stanie separacji faktycznej. Strony zajmują osobne pomieszczenia w domu.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły związek małżeński 02.10.1982r. w wyniku złożenia przed Kierownikiem USC w K. zgodnych oświadczeń. W wyniku tego zdarzenia powstała pomiędzy nimi małżeńska wspólność majątkowa, która nie była

modyfikowana przez strony na zasadzie umów majątkowych. W skład majątku wspólnego wchodzi nieruchomość zabudowana domem jednorodzinny. Wartość tego majątku wynosi ok. 250.000 zł.

Powódka pracuje jako nauczyciel z wynagrodzeniem 2100 zł miesięcznie.

Pozwany podejmuje prace dorywcze. Jest osobą uzależnioną od alkoholu. Sąd Rejonowy w Rzeszowie zastosował wobec niego przymusowe leczenie, wydając w tym przedmiocie 26.05.2011 r. postanowienie zobowiązujące go do leczenia w systemie niestacjonarnym. Następne postępowanie o leczenie odwykowe zostało wszczęte 26.09.2015r. i zakończyło się orzeczeniem z dn. 04.11.2014 r. Na mocy tego postanowienia utrzymano wobec pozwanego obowiązek leczenia odwykowego. Sąd Rejonowy w Rzeszowie 21.05.2015 r. zmienił formę terapii przeciwalkoholowej na stacjonarną.

Strony mieszkają ze sobą. Pozwany nadużywa alkoholu. Z tego powodu jest umieszczany w izbie wytrzeźwień. Należności związane z izolacją pozwanego są ściągane z majątku wspólnego. E. P. (2) nie przyczynia się do jego powstawania, wręcz przeciwnie wynosi z domu drobne rzeczy i sumy pieniężne. Wobec pozwanego wszczęto postępowania karne w sprawie o znęcanie się nad członkami rodziny.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie odpisu aktu stanu cywilnego oraz akt sprawy o leczenie odwykowe, gdyż dowody te stanowią dokumenty urzędowe, które nie zostały podważone w toku procesu. Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki, stwierdzając, że korespondują one z powyższymi dokumentami. Natomiast odmówił wiarygodności zeznaniom pozwanego, gdyż były one sprzeczne z zebraniem materiałem dowodowym.

Sąd zważył co następuje:

W myśl art. 52 § 1 k.r.o. z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej. Nie ulega wątpliwości, że marnotrawienie majątku wspólnego w wyniku alkoholizmu jest ważną przyczyną rozwiązania wspólności małżeńskiej. Założenie to znalazło swój wyraz w wydanym wyroku, mocą którego Sąd orzekł rozdzielnosc majątkową pomiędzy stronami. Jednak wyzbywanie się majątku w wyniku wynoszenie z domu rzeczy ruchomych, alkoholizm, niedokładanie się do potrzeb członków rodziny nie tworzy uzasadnienia dla powództwa dalej idącego, zawierającego wniosek o ustalenie daty wstecznej w zakresie orzeczenia rozdzielnosci majątkowej pomiędzy małżonkami. Powyższe okoliczności nie stanowią bowiem wyjątkowej sytuacji. Należy bowiem podkreślić, że wyjątkowość stanu faktycznego uzasadniająca uwzględnienie powództwa z art. 52 §2 k.r.o. powinna mieć charakter szczególnie doniosły, skoro przesłanka ta pozostaje w związku z przyczyną rozwiązania wspólności, która sama w sobie musi być ważna. A zatem chodzi w tym drugim wypadku o jednoznaczne okoliczności, których znaczenie wykracza poza przyczynę uzasadniającą uwzględnienie żądania co do zasady. O wyjątkowej sytuacji można mówić tylko wówczas, gdy występujące w rzeczywistości okoliczności są tego rodzaju, że potencjalni kontrahenci małżonków przy zastosowaniu racjonalnego rozumowania musieliby powstrzymać się od ryzyka dokonania z ich udziałem czynności prawnych albo dokonaliby tych czynności ze świadomością niebezpieczeństwa wystąpienia perturbacji w zakresie zaspokojenia swojego prawa. Trzeba bowiem zauważyć, że w ramach omawianych przepisów ustawodawca nie realizuje w sposób bezwzględny ochrony dobra rodziny, lecz bierze pod uwagę również interesy wierzycieli. Wspólne, wieloletnie zamieszkiwanie z osobą nadużywającą alkoholu nie odpowiada hipotezie powołanej normy prawnej, albowiem rodzi przekonanie, że taki stan rzeczy jest de facto akceptowany w rodzinie. Wystarczy zauważyć, że zgodnie z przytoczonymi powódki dochodziło wielokrotnie do zaspokojenia z majątku wspólnego należności powstałych w związku z nagannym zachowaniem się pozwanego.

Powódka łączy żądanie ustanowienia rozdzielnosci z datą wsteczną z faktem interwencji policji i zamiarem uchylenia się od kosztów ewentualnej egzekucji świadczenia związanego z kolejnym umieszczeniem pozwanego w izbie wytrzeźwień. Jednakże to założenie zupełnie odrywa się od wymogów prawnych stawianych wobec orzeczenia o rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną. Data ta musi odnosić się do zdarzenia, które można wyodrębnić z rzeczywistości, a które jako skierowane do otoczenia zawiera przekaz o faktycznym zerwaniu pomiędzy stronami ich wzajemnych relacji majątkowych. Kolejna interwencji policji nie ma takiego charakteru zwłaszcza w sytuacji, w której wcześniej dochodziło do takich czynności, a żadne z nich nie zmieniło obrazu stosunków majątkowych małżonków. Nie

można określać tego elementu stanu faktycznego w sposób dowolny. Zdarzenie rozpoczynające okres, co do którego sąd może wprowadzić rozdzielną majątkową, musi być uzewnętrznione w stopniu, jaki umożliwia potencjalnym wierzycielom odnotowanie tego faktu i powiązanie go ze sprawami majątkowymi małżonków. Skoro nadużywanie alkoholu przez uczestnika sięga kilku lat wstecz i w tym okresie często dochodziło do umieszczania pozwanego w izbie wytrzeźwień, to nie stało nic na przeszkodzie, aby powódka wystąpiła z powództwem wcześniej, bez konieczności domagania się ustanowienia rozdzielną majątkową z datą wsteczną.

Trzeba stwierdzić, iż niepodobna ustalić rozdzielną majątkową pomiędzy małżonkami z innym terminem niż dzień wniesienia pozwu w odniesieniu do stanu separacji faktycznej, która w żaden sposób nie została ujawniona w stosunkach zewnętrznych, tym bardziej że ta kwestia została poruszona wyłącznie w pozwie, ale już pominięta w postępowaniu dowodowym.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji

z.

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powódce,

kal. 14 dni.